

akti+

POPRVÉ I CENTRUM PODPORY

V letošním roce se konalo největší cvičení v historii českých speciálních sil Dark Shadow 2017

Připraveno redakcí
Areport

V letošním roce se konalo největší cvičení v historii českých speciálních sil Dark Shadow 2017

POPRVÉ i Centrum podpory

Vozidlo s povstalcí zastavilo na lesní cestě, kterou přehrazovala závora. Spolujezdec vedle řidiče nestačil ještě ani vystoupit, aby ji odstranil, když se z úkrytu vyřítla skupina vojáků. Ozbrojenci byli bez jediného výstřelu zpacifikováni a odvedeni do lesa.

Podobu léčky za účelem získání zpravodajských informací od zajatců měla jedna z epizod největšího odborného taktického cvičení českých speciálních sil Dark Shadow 2017. Jeho záměrem bylo připravit a nasadit jednotku tvořenou pozemním a leteckým prvkem speciálních sil, posílenou o bojovou podporu, INFOOPS (informační operace) a PSYOPS (psychologické operace). Zapojili se do něj příslušníci 601. skupiny speciálních sil včetně aktivní zálohy, Centra podpory speciálních sil, Leteckého odřadu speciálních operací a 103. praporu PSYOPS-CIMIC z Olomouce.

Dvě části

Cvičení Dark Shadow mělo stmelovací charakter, cvičilo se společně napříč speciálními silami. Podobné akce se pořádají již od roku 2012. Nikdy ale v minulosti neměly takový rozsah. Tentokrát se výcviku účastnilo 250 příslušníků speciálních sil. Poprvé se zapojili i vojáci v loňském roce vzniklého Centra podpory speciálních sil. Speciálové nebojovali se standardní armádou, ale cvičili proti hrozbám, které jsou běžně označovány jako hybridní. Museli tedy čelit bývalým příslušníkům

armády, policie, speciálních sil a zpravodajských služeb organizovaných v povstaleckých organizacích.

„Samotné cvičení jsme rozdělili na dvě části. První část byla zaměřena na stmelovací výcvik. Během ní cvičily jednotlivé útvary buďto samostatně, anebo společně s ostatními. Druhá polovina pak byla vyčleněna pro společně plněné bojové úkoly. V tuto chvíli již probíhá plánování, v nejbližších dnech budou zasazeny odřady, které se skládají z již zmíněných prvků účastnících se tohoto zaměstnání. Pro jejich konkrétní výběr se stane rozhodující charakter plněného úkolu. Výsledkem pak bude větší míra stmelení mezi jednotlivými součástmi speciálních sil, stejně jako identifikace mezer ve výcviku a vybavení,“ zdůraznil nám velitel 601. skupiny speciálních sil plukovník gšt. David Franta.

Jedna z ofenzivních činností

„Jedná se o jednu z forem ofenzivní činnosti, tedy o jednu z forem jedné ze tří základních rolí Speciálních sil. Nacvičujeme útok na vozidlo, jehož cílem je získání zajatců, respektive živých osob, které následně vyčistíme pro získávání informací,“ popisuje velitel roty 601. skupiny speciálních sil situaci, kterou jsme právě měli možnost vidět. „Jednotka z vyčkávacího prostoru zastavila vozidlo tichým způsobem. Během přiblížení k němu pak eskalovala hrozba a navázala komunikaci s protivníkem. Následovalo zajištění osob, vyčištění vozidla a jeho následná prohlídka.“

Jejím cílem může být získání nějakého důležitého materiálu, komunikačních prostředků, dokumentací,

www.601skss.cz

A fakta

Ředitelství speciálních sil Ministerstva obrany (ŘeSpecS MO) je přímo podřízený organizační celek náčelníka Generálního štábu pro velení a řízení Speciálních sil AČR (SpecS). Speciální síly jsou samostatným druhem sil, které poskytují České republice vysoce flexibilní a efektivní strategický nástroj v oblasti zajištění obrany a bezpečnosti. Jsou schopny ve všech geografických a klimatických podmínkách provádět celé spektrum speciálních operací, jako jsou speciální průzkum, ofenzivní činnost a podpora a vliv.

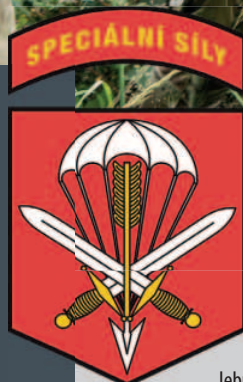
Speciální síly mají své stálé zástupce v mezinárodním štábu na NSHQ (NATO Special Operations Headquarters). To umožňuje ŘeSpecS MO sdílet nejaktuálnější informace, podílet se na plánování a řízení koaličních operací speciálních sil NATO a také na systému vzdělávání formou školení, kurzů a poradenství. V čele Ředitelství speciálních sil stojí plukovník gšt. Pavel Kolář.

A fakta

601. skupina speciálních sil (601. skss) je útvarem přímo podřízeným řediteli Ředitelství speciálních sil MO. Je jedinou jednotkou svého druhu, a proto poskytuje nejvyššímu velení jedinečné a unikátní schopnosti v rámci Armády České republiky. 601. skss sídlí v Prostějově a jejím velitelem je plukovník gšt. David Franta.

ale zejména osob. Součástí výcviku především u jednotek, které s danou problematikou začínají, je dodržování standardních operačních postupů. Všechno začíná teoretickým brífinkem, následuje procházení celého zásahu. Během něho si vojáci upřesňují pozice a dílí úkoly jednotlivých členů úderního týmu. V další fázi již jednotky cvičí samostatně. Vše pak vyvrcholí scénářem s nějakou modelovou situací. V této fázi by již každý příslušník úderního týmu měl přesně vědět, za co je zodpovědný.

Podpůrná role

„Má dosavadní zkušenost s příslušníky Centra speciálních sil je dobrá, jejich připravenost je na vysoké úrovni. Oceňuji především úroveň nasazení a výraznou motivaci, což je pro tuto činnost velice důležité,“ dodává velitel roty 601. skupiny speciálních sil.

Příslušníci Centra podpory plnili na cvičení podpůrnou roli. Takové je ostatně zadání jejich útvaru. „Primárně se jednalo o informační, psychologické operace a o bojovou podporu operátorů 601. skupiny speciálních sil. Sem spadá například zabezpečení palebné podpory a podpora dalších taktických činností. Naším cílem je disponovat takovými vlastnostmi, které šest

set jednička nemá k dispozici. Jedná se například o těžkou palebnou podporu nepřímou palbou,“ říká zástupce velitele roty Centra podpory speciálních sil. „Zatímco v posádce plníme úkoly běžného výcviku, zde již doladujeme přímo součinnost s 601. skupinou a dalšími prvky, které jsou začleněny do úkolového uskupení. Nejvíce se zaměřujeme na interoperabilitu.“

Centrum podpory speciálních sil je stále ve výstavbě. Probíhají výběrová řízení. V letošním roce se uskutečnily čtyři. „Je to podobné jako u šest set jedničky. Pro výběry jsme vyčlenili týden, během kterého se zaměřujeme na přezkoušení fyzické zdatnosti a psychické odolnosti. Daří se nám nabírat nové vojáky. Okamžitě po začlenění do jednotky zahajují výcvik,“ zdůrazňuje zástupce velitele roty Centra podpory.

Letecký odřad i opravoval

Cvičení Dark Shadow se souběžně odehrávalo v několika výcvikových prostorech naší armády. Letecký odřad speciálních operací jsme zastihli na prostějovském letišti. Vyvezl si sem mobilní opravárenské pracoviště, kde bohužel museli využít zázemí hangáru letiště Prostějov. Mobilní opravárenské stanoviště totiž stále chybí. Takže součástí cvičení byly i opravy vrtulníků v polních podmínkách. Děly se zde předepsané práce. Odřad má k dispozici sedm modernizovaných vrtulníků Mi-171Š vyzbrojených rotačními kulomety

Minigun. Součástí jejich vybavení jsou i tzv. rychlá lana, která umožňují uskutečnit výsadek během velice krátkého časového limitu. Letecký personál této jednotky patří k těm nejvycvičenějším. Jsou k ní vybíráni lidé, kteří již mají nemalé zkušenosti a morální kredit. Tohle všechno umožňuje plnění úkolů speciálních operací.

„Naším úkolem zde je přeprava a zasazení speciálních sil do prostoru bojové činnosti, stejně jako jejich vyzvednutí. Jsme připraveni na všechny známé varianty vysazení. O konkrétním způsobu rozhodují velitelé na taktické úrovni, kteří plánují samotnou operaci. A to dle povahy terénu a daného úkolu,“ upřesnil nám velitel této letecké jednotky. „Cvičení se speciálními silami se od jiných zaměstnání liší především tím, že operace se zde plánují do těch nejmenších detailů. Posuzují se všechny možné situace, které mohou nastat. Na ně musí být všichni dokonale připraveni. A to jak na zemi, tak i ve vzduchu. Když se procvičovaný zásah co nejvíce blíží realitě, což je zde pravidlem, přispívá to výrazným způsobem ke zvýšení profesionální úrovně našeho personálu.“

Rozhodují o životech spolubojovníků

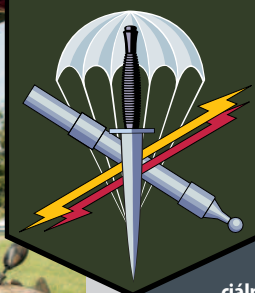
Jedna z epizod cvičení byla zaměřena na zdravotní přípravu. V jejím centru byla figurína, která nejen dýchala, ale použitým materiálem velice věrohodně

www.respects.cz/CPSS

www.601skss.cz

SPECIÁLNÍ SÍLY

A fakta
Centrum podpory speciálních sil (CPSS) je nejmladší jednotkou speciálních sil. V rámci aktivit, které reagují na nově vzniklé bezpečnostní hrozby, vznikla dne 1. 7. 2016. Úkolem CPSS je podporovat 601. skss při vedení speciálních operací a působit v oblasti informačních a psychologických operací v rámci úkolových uskupení speciálních sil. V případě bojové podpory se jedná o široké spektrum palebné i další taktické podpory zasazených prvků speciálních sil při různých činnostech se zaměřením na ofenzivní činnost. Centrum podpory speciálních sil sídlí v Olomouci.

simulovala lidskou kůži, svalovou hmotu i kosti. Z rány jí stříkala červená tekutina podobná krvi. Zorničky reagovaly na světlo, otevíraly se a roztahovaly.

„Jedná se o jeden z nejnovějších produktů americké výroby. Do tohoto konceptu se zapojili i maskéři z Hollywoodu. Tato PFC figurína je určená pro prodlouženou péči v terénu. Je možné ji tedy intubovat, kateterizovat, je na ní možné provádět hrudní drenáž a dekompresi hrudníku atd. Cvičíme díky ní nejen naše aktivní zálohy na situaci, která může nastat kdykoliv v boji. S pomocí škrtidla mají zastavit zraněnému kolegovi krváčení z rány. Je to zásadní a nejdůležitější prvotní zdravotnická činnost na bojišti,“ vysvětluje

příslušník polního obvazistiště speciálních sil. Zraněného pak musí co nejdříve dopravit do bezpečí. Speciálně věnují zdravotní přípravě takovou pozornost, protože rozhoduje o životech jejich spolubojovníků. „Naši zdravotníci jsou vyškoleni na výrazně vyšší úroveň, než jakou mají zdravotní sestry. Jsme vycvičení a připraveni provádět některé úkony, které jsou vyhrazeny výhradně lékařům. K dispozici máme takové prostředky, které nám umožňují udržet zraněného vojáka při životě v řádu desítek hodin. Tato schopnost je pro nás zásadní. Často jsme totiž nasazováni na území ovládaném protivníkem, kde lékař prostě není k dispozici. Každý z nás má několik odborností. Musíme ale být i plnohodnotnými bojovníky,“ dodává další z mediků.

Aktivní zálohy 601. skupiny speciálních sil vyjíždějí na cvičení třikrát čtyřikrát do roka. Od ostatních jednotek aktivní zálohy se odlišují již tím, že musí splnit podstatně tvrdší normy fyzické zdatnosti. Přezkoušení přitom opakují každý rok. „Fungujeme zde úplně stejně jako profesionální vojáci. Ve spolupráci s nimi plníme bojové úkoly. Je jedno, zda to řešíme my, anebo profíci. Každé společné cvičení představuje pro nás jakousi další lekci. Všechno se totiž neustále vyvíjí, takže se pokaždé dozvídáme nové a nové věci. Vždy dostaneme mentora, který na nás dohlídá a také nám okamžitě poradí,“ zdůrazňuje jeden ze záložáků, velitel skupiny speciálního průzkumu.

A fakta

Letecký odřad speciálních operací (LOSO), také známý v anglické verzi jako SOATU (Special Operations Air Task Unit) je v současné době budován jako schopnost a personálně a leteckou technikou soustředěn ve 222. vrtulníkové letce, 22. základny vrtulníkového letectva vzdušných sil AČR. Nedostatek schopností vzdušných sil podporovat speciální síly, vyplývající z operačních nasazení a z hodnocení výstavby sil NATO, vedl k rozhodnutí náčelníka generálního štábu AČR vybudovat vzdušný podpůrný prvek. V úzké spolupráci s americkým partnerem byl zahájen a v etapách provádění výcvik, jehož součástí bylo v roce 2015 certifikování LOSO v sestavě úkolového uskupení speciálních sil AČR pro vylepšení do sil NRF 2016. Svým složením a připraveností je LOSO schopen podporovat speciální síly ve vzdušných operacích konvenčními i nekonvenčními způsoby. Letecký personál prochází náročným výcvikem podle standardů NATO – SOF.

Permanentní komunikace

Cvičení neprobíhá pouze v terénu, ale i v mediálním prostoru. „Protivník rozpoutal dezinformační kampaně, špiní naše politické představitele, zpochybňuje nasazení jednotek NATO. A tak nám nezbyvá než reagovat. Historicky jsme tyto úkoly řešili ve spolupráci se 103. střediskem CIMIC/PSYOPS. V letošním roce začalo tuto schopnost budovat Centrum podpory speciálních sil. Nyní dochází

k implementaci tohoto prvku do plánovacího procesu, stejně jako do plnění úkolů upozorňuje plukovník Franta.

„Naši roli je podporovat činnost speciálních sil psychologickými a informačními operacemi. Spočívá to v ovlivňování schválených cílových skupin. V oblasti našeho nasazení je poměrně výrazná propaganda protivníka. My ji musíme analyzovat a provádět příslušná protiopatření. V prostoru odpovědnosti rovněž monitorujeme nálady obyvatelstva. Na jejich základě poskytujeme informace bojovým jednotkám, které již řeší konkrétní situace v místě nasazení,“ vysvětluje důstojník-analytik střediska informačních a psychologických operací. „Naše aktivity zahrnují různé techniky. Pokud je propaganda protivníka založena na zavádějících informacích, snažíme se je vyvrátit. Kromě toho v informačním prostředí podporujeme jak jednotky NATO, tak i místní ozbrojené síly.“

V praxi to vypadá tak, že si z vlastních řad určí jedince simulující protivníka. Ti pak proti nim rozehrávají klasickou propagandu, kterou prezentují prostřednictvím různých sdělovacích prostředků. Příslušníci střediska se pak snaží na to reagovat. Řídící cvičení nakonec celou záležitost vyhodnotí a přijme patřičná opatření.

„Jeden z důležitých principů psychologických operací je včasnost. Kdo se první vyjádří k nějaké situaci, získává výraznou výhodu. Proto se snažíme sledovat veškeré dění, a to nejen v prostoru operace. Všechno samozřejmě monitorujeme. A to především proto, abychom tuto výhodu mohli využít,“ dodává analytik. „Člověk neustále komunikuje. A to ať již verbálně či neverbálně. Každým postojem, rozmístěním zbraní atd. Právě z tohoto informačního hlediska se snažíme vysvětlit všem jednotkám, že jakákoliv jejich činnost obsahuje určité informace a při plánování operací je potřeba na to myslet.“

Text: Vladimír Marek, foto: Speciální síly

Hranický prapor cvičil dosažení operačních schopností

Operace METRO-B

Nejrozsáhlejším cvičením, kterým v průběhu letošního roku prošel 71. mechanizovaný prapor „Sibiřský“, nese označení METRO. Na konci června se ve vojenském výcvikovém prostoru Hradiště uskutečnila jeho první část, operace METRO-A 2017, na kterou hranický prapor navázal dalším komplexním polním výcvikem v září s příhodným pojmenováním METRO-B.

Především, tedy červnového vyvedení, se zúčastnila většina příslušníků a jednotek hranického praporu, doplněných o příslušníky 132. dělostřeleckého oddílu a 74. lehkého motorizovaného praporu. Celkem na 370 vojenských profesionálů s více jak 60 kusy vojenské techniky. Samotnému vyvedení samozřejmě předcházela plánovací proces a také předchozí výcviky jednotlivců (především nováčků), stejně jako mechanizovaných rot na stupni družstvo ve vojenském výcvikovém prostoru Libavá. Finální, zářijové vyvedení se neslo v podobném duchu, jen počet cvičících se zvýšil na 400, přičemž počasí si s účastníky pěkně zahrávalo. Teplotní rozdíl mezi jednotlivými dny byl i 20 °C.

Podpora velitelské roty

„Navázali jsme na červnové úkoly a zaměřujeme se na sladění činností mechanizovaných družstev a čet. Výcvik je prioritně zaměřen právě na příslušníky mechanizovaných rot s podporou velitelské roty a roty logistiky seskupených do 71. praporečnického úkolového uskupení,“ přiblížil průběh řídicí cvičení major Roman Ondroušek. Cvičení začalo kombinovaným přesunem, kdy veškerá pásová technika včetně vozidel a terénních automobilů UAZ byla přepravena po železnici. Zbylá kolová technika se pak na vzdálenost více než 400 kilometrů přesunula po vlastní

ose. Na rozdíl od nedávného cvičení SCREENER 2017 probíhalo toto vyvedení bez simulování nepřítele. Do operace byl sice zapojen prakticky celý prapor, maximální pozornost ale byla věnována dosažení operačních schopností družstev druhé a třetí mechanizované roty.

Bojové drily při napadení

Hlavním tématem bylo sladění jejich činností a mechanizované jednotky tak v průběhu dvou týdnů procvičily bojové drily při napadení, kontaktu s protivníkem nebo překonávání nebezpečného prostoru, dále činnost družstev při přesunu, útoku i obraně. Bez ohledu na počasí, které ve vojenském prostoru Hradiště panovalo, vojáci absolvovali střelby z ručních i lafetovaných zbraní a házení ručních granátů. Kromě toho vojáci trénovali maximální efektivitu použití útočné pušky BREN v různých polohách. Své umění zdokonaľovali nejen příslušníci rojů, ale i řidiči bojových vozidel pěchoty, jejichž výcvik byl zaměřen na řízení ve složitých terénních podmínkách.

Náročné pro nováčky

Jak bylo zmíněno, značná část cvičících jsou v armádě nováčky a proto pro ně bylo druhé, dlouhé

vyvedení během několika měsíců těžkou zkouškou fyzických i psychických sil. Nervozita byla patrná zejména při prvním vyvedení v červnu, leč ač jde o nováčky, stále to jsou vojenští profesionálové a tak v září byl jejich výkon o poznání lepší, včetně odstranění „dětských“ chyb v podobě pomalejšího přebíjení a horší přesnosti střelby. Naopak zacílení na vyjízďící terče bylo zcela bezchybné a rychlost zacílení dostatečující. Řada střel z RPG přesně našla svůj cíl i když jde již o novější typy, které jsou jinak vyvážené a pro vojáky je jejich ovládnutí o něco náročnější než v předchozích verzích. Cvičením METRO-B prakticky vyvrcholil výcvikový rok u 71. mechanizovaného praporu a pro velitele a řídicí šlo o zúročení jejich celoroční přípravy.

Text a foto: Michal Voska

Cvičení Elbe 2017 se účastnili kromě českých ženistů i vojáci Ozbrojených sil Slovenské republiky a Texaské národní gardy

Ženisté pod palbou

Nepřítel zničil všechny mosty v okolí rozmístění jednotek. Za řekou probíhá tuhý boj. Technika s vojáky se musí dostat za každou cenu na druhý břeh, aby podpořila své jednotky. A to už je úkol pro ženisty. V první fázi musí na obou březích najít místa pro plavbu bojových vozidel pěchoty a následně v co nejkratší době vybudovat pontonový most v délce 146 metrů.

Jako první se na Labi objevuje devět motorových vlečných člunů a remorkérů, krátce nato se objevuje průzkumné družstvo, které zjišťuje charakteristiku vodního toku, profil dna a parametry břehu. K určenému místu přijíždí bojové vozidlo pěchoty BVP-2 s posádkou. Vjíždí určenou náplavkou do vln Labe a opouští ji na protilehlém břehu. Hned za bojovým vozidlem vjíždí do vody obojživelný pásový transportér PTS-10, který přepravuje vojáky, materiál i bojovou techniku.

Úkol: zajistit bezpečný přechod

„Tento sedmnáctitunový transportér uveze ve vodě až deset tun a slouží k přepravě neplovoucí bojové techniky, která je určena k podpoře prvosledových jednotek zajišťujících předmostí,“ informuje podplukovník Jiří Machoň, velitel 151. ženijního praporu a řídicí cvičení. „Jeho maximální rychlost s nákladem do pěti tun je na souši 42 km v hodině, ve vodě pak

10 km v hodině. Jeho přednosti se osvědčily zejména při povodních v letech 1997, 1998, 2002 a 2010.“

Ve chvíli, kdy se bojová vozidla přeplavila na protilehlý břeh, začíná být na opačném břehu živo. Přijíždí souprava pěti vozidel Tatra 815 PMS s naloženými pontonovými díly. Po spuštění pontonových dílů do Labe vozidla okamžitě odjíždí. „Osádky prvního mostního úseku složeného z jednoho pobřežního a čtyř říčních dílů pontonové mostové soupravy provádí na povel velitele mostního úseku ve dvojicích uzamčení palubních a dnových zámků a následně spojují jednotlivé pontonové díly pomocí dolních a horních spojů,“ popisuje práci ženistů na vodě řídicí cvičení.

Vzápětí se již připojují čluny k říčním dílům. „Tady jednotka sestavila přívozové soulodí o nosnosti 90 tun, složené z pěti pontonových dílů,“ dodává podplukovník Machoň. „Po veškeré přípravě ženisté se spouštějí rampové nosníky pomocí rampovníkových ramen a na palubu najíždí vozidlo Pandur II. Vozidlo se musí

zajistit proti posunu, zvednou se rampové nosníky, souprava se odváže a soulodí pomocí člunů přepraví techniku bezpečně na druhý břeh.“

Tři státy – jeden tým

Nyní je potřeba vytvořit 146 metrů dlouhý most. K tomu je zapotřebí 22 pontonových dílů. Ke břehu přijíždí souprava šesti pontonových automobilů s naloženými díly. Po shozu pontonových dílů do vln Labe dochází k rozevření dílů působením výtlačku a vlastní hmotnosti.

„Osádkami druhého mostního úseku složeného z pěti říčních a jednoho pobřežního dílu jsou příslušníci pontonové roty z Bechyně, ženijního praporu ze Seredi a Texaské národní gardy,“ konstatuje poručík Miroslav Lacina, velitel 2. úseku. „Nyní musí ženisté uzamknout a následně spojit pontonové díly v mostní úsek. Ten pak bude následně protiproudě vytažen silami lančovníků a na povel velitele celého mostu připojen k třetímu úseku.“

Velitelem třetího mostního úseku je poručík Matúš Velikov z ženijního praporu slovenské armády v Seredi. Po přípravě třetí části mostu vydává velitel mostu signál ke spojení druhého a třetího úseku v jeden celek. Po spojení všech dílů vydává velitel mostu povel k vytočení mostu do jeho ohybu.

Pobřežní družstva připravily nájezdy tak, aby v délce nejméně pěti metrů od rampových nosníků byly v přímé ose mostu a jejich sklon nepřesahoval dvacet procent. „Družstva mají k dispozici zemní kotvy, krátké a dlouhé kotevní kolíky, kladkostroje, vyťahovače kolíků, navijáky s lanem a vyvazovací lana,“ popisuje výstroj ženistů podplukovník Machoň.

Útok přišel ze vzduchu

Vzdušný pozorovatel identifikoval hrozbu napadení ze vzduchu. Velitel mostu vydává povel k opuštění mostu. Do několika minut přichází vzdušný útok. Dělostřelecké prostředky nepřítele zasáhly část mostu. Velitel mostu provádí kontrolu a následně zjišťuje rozsah poškození. Po odvrácení aktuální hrozby se ženisté vrací na most.

„Při útoku došlo k poškození jednoho říčního dílu, ten musí být odpojen a nahrazen záložním,“ konstatuje podplukovník Machoň. „Po výměně poškozeného dílu jsou spuštěny pobřežní díly, most je vykotven na přílehlý a protilehlý břeh a nakonec musí ženisté překloupat rampové nosníky. Pak celá osádka most opouští. Zůstávají pouze členové mostní hotovosti.“

Zatěžkávací zkoušku mostu provádí dvojice tanků T-72. Po jejím provedení je pontonový most otevřen a náhradní cesta pro pěchotu i techniku přes řeku je vytvořena. Ženisté tento téměř stopadesátimetrový most stihli postavit za necelých padesát minut.

Sladěnost jednotek NATO

„Práce ženistů není jen o rychlosti, ale zejména o taktice, odborných dovednostech a bojových schopnostech jednotek, které se na vytvoření přechodu vodní překážky podílejí,“ uvádí plukovník Jiří Lustyk, velitel 15. ženijního pluku z Bechyně. „Hlavním cílem tohoto cvičení byla především demonstrace ženijních schopností v rámci jednotek NATO v situaci přibližující se reálné situaci ozbrojeného konfliktu. Podobná cvičení organizujeme již od roku 2005 a pro možná společná alianční nasazení je považují za velmi důležitá.“

Cvičení se už tradičně účastní i příslušníci ženijního praporu ze slovenské Seredi. „Naši vojáci přijeli velmi dobře připraveni, postupy i technika nejsou pro nás neznámé,“ informuje poručík Matúš Velikov, velitel 1. pontonové čety ženijního praporu Sered. „To nejčastější, co si odtud odvážíme, jsou především získané zkušenosti a nácvik sladěnosti a komunikace v mezinárodním týmu.“

„Dnešní cvičení hodnotím velmi pozitivně, a to jak ve smyslu stanových limitů, ale hlavně z pozice zvládnutí ženijních odborných, taktických a bojových schopností v rámci jednotek NATO,“ hodnotí cvičení plukovník gšt. Jiří Tršo, náčelník ženijního vojska Armády ČR. „Je nutné si uvědomit, že ženisté mají v sobě mnoho odborností a schopností, a příprava násilného přechodu vodní překážky je jen jednou z mnoha, kterými disponují. Pro naše ženisty je však důležitá i spolupráce s dalšími aliančními armádami, proto velmi vítám, že se cvičení už tradičně účastní vojáci z Ozbrojených sil Slovenské republiky a Texaské národní gardy.“

Text a foto: Jana Deckerová

Český zdravotnický tým se zapojil v září do aliančního cvičení Vigorous Warrior 2017

Ropa rozpoutala válku

Získat vládu nad územím ropovodu v příhraniční části dvou sousedících států. To byl hlavní cíl nepřitele. Spory se vyostřují v ozbrojený konflikt. Do oblasti míří vojáci obou států. Napadený stát je součástí NATO a žádá podporu aliančních jednotek. Český stát vysílá do ohrožené oblasti zdravotnický tým polní nemocnice a specialisty biologické ochrany. V německém vojenském výcvikovém prostoru Lehnin a v námořním přístavu Rostock začalo mezinárodní cvičení Vigorous Warrior 2017 s více než tisíci vojáky z dvaceti šesti států Aliance.

V přední linii vrcholí ostré boje. Alianční státy vojensky podporují napadený stát pozemními i vzdušnými silami. Mezinárodní tým NATO společnými silami atakuje nepřitele. Na obou stranách dochází k válečným zraněním i ztrátám na životech válečných vojáků.

Příjem raněného, operace, stabilizace

Postavit polní nemocnici pro příjem raněných z jednotlivých mezinárodních modulů, to byl hlavní

úkol hned pro několik zemí. Musí do sebe zapadnout jako puzzle. Česká armáda vyslala do ohrožené oblasti zdravotníky do mezinárodní „ROLE 2 Basic“, do logistického týmu se zapojili čeští kuchaři a velmi významná byla česká účast jednotky z odboru biologické ochrany z Těchonína. Ti si ve spolupráci s německým námořnictvem a americkým lékařem vyzkoušeli převzetí pacienta s podezřením na nákazu horečkou Lassa.

Do polní nemocnice je transportován českou obrněnou sanitkou raněný francouzský voják. První vyšetření provádí litevská lékařka. Zranění vojáka

jsou závažná, proto rozhoduje o okamžité operaci. Tu provádí v německém operačním sále německý chirurg, laboratorní testy zajišťuje slovenská laboratoř a následnou pooperační péči poskytuje belgická lůžková část. Na transport do vyššího stupně nemocniční péče čeká pacient v české lůžkové části. I tak může v ozbrojeném konfliktu vypadat realita vojenské polní nemocnice, která je složená z jednotlivých mezinárodních zdravotnických modulů. Jednotlivé národnosti kromě odborností spojuje jeden společný jazyk – angličtina.

Se šrapnelem v hlavě

„Voják byl zraněn šrapnelem na tváři, byl přivezen do polní nemocnice ROLE 2 Basic, kde byl vyšetřen, byla mu přidělena kategorie C, což znamená, že jeho péči přebírá náš modul,“ informuje podplukovník Ivo Kašpárek, velitel modulu „Patient Holding“. „Po přijetí a vstupním vyšetření jsme zjistili, že se jedná o zranění na hlavě, pacient komunikoval, provedli jsme hodinovou observaci, podali analgetika a pravidelně kontrolovali jeho klinický stav. Zjistili jsme, že pacient je stabilní a rozhodli jsme o přeložení na lůžko kategorie „Charlie“, kde bude čekat na odsun na vyšší ROL, kde ho převezme specialista ORL, který je schopen jeho zranění definitivně ošetřit, odstranit šrapnel a následně ošetřit ránu.“

„S vysláním českých zdravotnických týmů do zahraničních operací máme dlouholeté zkušenosti a toto cvičení je pro nás výjimečné právě v tom, že nám umožnilo cvičit situace, které nejsou v tak velkém rozsahu časté a obvyklé a vítáme i pro nás neznámý terén,“ říká plukovník Radek Hubač, velitel české jednotky zdravotníků Agentury vojenského zdravotnictví Armády ČR.

„Působím v polní nemocnici krátce, takže sbírám praktické zkušenosti, které bych měl rutinně umět, ale nikdy jsem se nedostal do situace, kdy bych je ve válečné praxi vyzkoušel,“ konstatuje podplukovník Jiří Tóth, český lékař z mezinárodního modulu primární péče. „Teorii znám, ale na vlastní oči jsem nikdy neviděl, jak v praxi probíhá třídění zraněných v polní nemocnici složené z mezinárodních týmů. Přímou v praxi vidím, jak to provádí Belgičan, který skutečně slouží na Emergency, rozdělují raněné na příslušné moduly, abychom byli schopni raněné zvládnout třeba i při hromadných příjmech. Proto jsou pro mne cenné i kontakty na odborníky z ostatních armád, jejichž zkušenosti bych mohl aplikovat i ve své praxi.“

Horečka Lassa aktivuje biotým z Těchonína

V rostockém přístavu na palubě lodi, která právě zakotvila, jsou identifikovány dvě osoby s vysokými horečkami, bolestmi břicha, zvracením, průjmem, krvácením ze sliznic a tělesných otvorů. Podle prvních

příznaků je jasné, že se jedná o vysoce nebezpečnou nákazu v podobě akutního virového horečnatého onemocnění. Zdravotníci vyslovují podezření na horečku Lassa.

„Toto onemocnění, stejně jako například Ebola, spadá do kategorie takzvaných hemoragických neboli krvácivých horeček,“ vysvětluje podplukovník Aleš Rybka, velitel českého biologického týmu vyslaného do rostockého přístavu. „Ačkoliv ve většině případů mívá relativně mírný průběh, zhruba ve dvaceti procentech může krvácení zasáhnout i vnitřní orgány a způsobit pacientovi smrt. Protože se jedná o nemoc, která je přenosná i běžným kontaktem, je aktivace našeho týmu přirozenou reakcí.“

Operační schopnost do deseti hodin

Do rostockého přístavu je okamžitě povoláno několik týmů. S různým biologickým vybavením dorazil český, slovenský, italský, rumunský a maďarský tým. Mezi nimi byla i jednotka českých specialistů z odboru biologické ochrany z Těchonína. „Náš tým disponuje mobilním biologickým pracovištěm k dočasné izolaci pacienta,“ vysvětluje podplukovník Rybka.

Podezřelé z nákazy bylo nutné zajistit, musely se jim odebrat vzorky a pacienti se následně transportovali za přísných bezpečnostních podmínek, aby se předešlo dalšímu šíření nákazy. „Nakaženého jsme hospitalizovali v našem mobilním hospitalizačním pracovišti, kde mu náš tým poskytl nezbytnou zdravotní péči a proběhnul transport do speciálního zařízení vyššího stupně,“ dodává velitel českých specialistů biologické ochrany.

Cennou zkušeností pro český tým bylo především procvičení rozvinutelnosti. „Plných operačních schopností, tedy příjmu prvního pacienta, jsme byli schopni za deset hodin od vydání rozkazu,“ konstatuje podplukovník Rybka. „Je to o dvě hodiny méně, než je časová norma. Zároveň jsme si prověřili a ověřili schopnost udržování směnného provozu. I v této části jsme obstáli.“

Text a foto Jana Deckerová
a kpt. Lucie Masaříková

